

„Protecția naturii este o măsură preventivă de a împiedica ceva rău; reconstrucția ecologică - o măsura curativă de reparare a răului comis.”

P. BANARESCU

Educația ecologică reprezintă o disciplină opțională cu caracter integrativ, inter-/transdisciplinar și se sprijină pe cunoștințele fundamentale obținute prin studiul biologiei, geografiei, fizicii, chimiei, sociologiei, istoriei etc. Această disciplină școlară, cu orientare practică pe tot parcursul de

formare, reiterează pe propriile concepte, principii, legi și studiază interacțiunea „Om-Mediu-Om” și consecințele acestora în formarea unui comportament conștientizat și responsabil față de problemele de mediu.

Educația ecologică urmărește promovarea cunoștințelor fundamentale privind diverse aspecte ale mediului și formarea la elevi a atitudinilor și deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil față de mediul de viață în care există.

Școala, prin autoritatea morală pe care o are, poate contribui substanțial în achiziționarea de către elevi a cunoștințelor, capacităților, atitudinilor raportate la un mediu sănătos de existență de a forma absolvenților învățământului preuniversitar a unui comportament adecvat în condițiile impactului antropic actual și conștientizarea de către ei a necesității valorificării raționale, conservării și protecției mediului la nivel local, regional și global.

Disciplina opțională **Educație ecologică** promovează următoarele *valori* și *atitudini*:

- ✚ formarea unui stil exigent în relațiile elevului cu mediile de viață;
- ✚ dobândirea de către elevi a unui comportament responsabil referitor la starea mediului în care locuiește;
- ✚ manifestarea spiritului de inițiativă privind protecția mediului de viață;
- ✚ formarea unei responsabilități motivate în protecția mediului;
- ✚ manifestarea/demonstrarea unui comportament conștient privind dezechilibrul ecologic care se creează.